

National Academy of Educational Sciences of Ukraine
Institute of Pedagogy of NAES of Ukraine
Scientific and Methodological Institution
«The National Institute of Education»
Ministry of Education of the Republic of Belarus

Національна академія педагогічних наук України
Інститут педагогіки НАПН України
Науково-методична установа «Національний інститут освіти»
Міністерства освіти Республіки Білорусь

Нацыянальная акадэмія педагогічных навук Украіны
Інстытут педагогікі НАПН Украіны
Навукова-метадычная ўстанова «Нацыянальны інстытут адукацыі»
Міністэрства адукацыі Рэспублікі Беларусь

**COMPARATIVE AND INTERNATIONAL EDUCATION – 2018:
TRANSFORMATIONS AND INNOVATIONS IN
EDUCATION IN THE GLOBALIZED WORLD**
BOOK of ABSTRACTS of the 2-st International Conference
7-8 June 2018, Kyiv

**ПЕДАГОГІЧНА КОМПАРАТИВІСТИКА І МІЖНАРОДНА
ОСВІТА – 2018: ТРАНСФОРМАЦІЇ ТА ІННОВАЦІЇ В ОСВІТІ
У ГЛОБАЛІЗОВАНОМУ СВІТІ**
МАТЕРІАЛИ ІІ Міжнародної науково-практичної конференції
7-8 червня 2018 року, м. Київ

**ПЕДАГАГІЧНАЯ КАМПАРАТЫВІСТЫКА І МІЖНАРОДНАЯ
АДУКАЦЫЯ – 2018: ТРАНСФАРМАЦЫІ І ІНАВАЦЫІ ў АДУКАЦЫІ
ў ГЛАБАЛІЗАВАНЫМ СВЕЦЕ**
МАТЭРЫЯЛЫ ІІ Міжнароднай навукова-практычнай канферэнцыі
7-8 чэрвеня 2018 года, г. Кіеў

UA - EU Cross-cultural
Comparisons in Educational
Research
Jean Monnet Module

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Київ 2018

References

1. Avagyan S. Case study in teaching foreign languages students of technical universities [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://confesp.fl.kpi.ua/node/1210>.
2. Ellet W. The Case Study Handbook: How to Read, Discuss, and Write Persuasively About Cases. // W. Ellet / Harvard Business School Press, 2007. — 273 p.
3. Hurynovich T. Case Study Method in Teaching Foreign Languages / Hurynovich // Идеи. Поиски. Решения: сборник статей и тезисов X Междунар. науч. практ. конф., Минск, 23 ноября 2016 г./Редкол.: Н. Н. Нижнева (отв. редактор) [и др.]. — В 6 частях. — Часть 3. — Мн.: БГУ, 2017. — С. 7–10.
4. Suntsova, E. The Use of case Study Method in Foreign Language Teaching / Suntsova E.N., Burmakova, E.A. // Прикладная филология: идеи, концепции, проекты. Сб. ст. VI Межд. научно-практич. конф., Часть 1. — Томск: Издательство ТПУ, 2008. — С. 87–94.
5. Walsh R. Exploring the Case Study Method as a Tool for Teaching Public Administration In a Cross-national Context: Pedagogy in Theory and Practice / Roberta W. Walsh // Study Group IX: Administration and Teaching European Group of Public Administration. — Florid: Florida Gulf Coast University, 2016. — 14 p.

ПРОФЕСІЙНИЙ РОЗВИТОК НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ В ЄВРОПІ: ДОСВІД ДЛЯ УКРАЇНИ

Оксана Бульвінська, к. пед. н.

*Київський університет імені Бориса Грінченка
м. Київ, Україна*

Закон України «Про освіту» у статті 18 визначає безперервний професійний розвиток як «безперервний процес навчання та вдосконалення професійних компетентностей фахівців після здобуття вищої та/або післядипломної освіти, що дає змогу фахівцю підтримувати або покращувати стандарти професійної діяльності і триває впродовж усього періоду його професійної діяльності» [1].

Мета дослідження — узагальнити досвід європейських освітніх систем для розроблення стратегії професійного розвитку науково-педагогічних працівників в Україні.

Аналітичний огляд «Modernisation of Higher Education in Europe: Academic Staff – 2017» («Модернізація вищої освіти в Європі: Академічний персонал – 2017»), що був здійснений Європейською інформаційною

мережею в галузі освіти «Eurypdise» («Євридика»), констатував, що по всій Європі практично немає масштабних програм постійного професійного розвитку, що надавали б можливість викладачам покращити свої компетентності. Більшість ініціатив у цій сфері є діяльністю окремих вищих навчальних закладів [2].

Звертає на себе приклад широкомасштабної програми професійного розвитку науково-педагогічних працівників у Великій Британії, де Академія вищої освіти (The Higher Education Academy) є центральною інституцією, в якій зосереджується система підвищення якості викладання у вищій освіті і системні програми професійного розвитку академічного персоналу. Академією вищої освіти був визначений комплекс професійних стандартів викладання та навчання, в який входять 3 основні складові: область діяльності викладача; професійні знання; професійні цінності. Професійна діяльність викладачів, а також програми їх професійного розвитку регулюються цими стандартами.

У Німеччині програми професійного розвитку викладачів університетів реалізується на міжземельному (федеративному), земельному, місцевому та індивідуальному (особистісне підвищення кваліфікації) рівнях. Найбільш поширеною формою підвищення кваліфікації науково-педагогічних працівників є система програм професійного розвитку, що пропонують земельні Центри дидактики вищої школи (Hochschuldidaktisches Zentrum).

Традицією багатьох європейських університетів є організація підвищення кваліфікації викладачів на рівні самого університету. Так, Гетеборзький університет у Швеції (Göteborgs universite) пропонує низку курсів, тренінгів та семінарів для розвитку компетентностей за різними напрямками: програма розвитку лідерства, комп'ютерні курси, курси безпеки, педагогічний розвиток та інтерактивне навчання, цифрові медіа, комунікація тощо.

Висновок. В Україні системи професійного розвитку науково-педагогічних працівників університетів на національному рівні не існує. Деякі заклади вищої освіти пропонують програми підвищення кваліфікації викладачів на університетському рівні або ж професійний розвиток викладачів зводиться до інформальної освіти, тобто самоосвіти. Узагальнення європейського досвіду дає змогу виробити стратегію для України: поєднання системних заходів національного рівня із сертифікацією програм на рівні закладу вищої освіти, а також навчання на тренінгах, курсах, коучінг-сесіях за межами рідного закладу та використання он-лайн

форм: освітніх сайтів, порталів, форумів, професійних і наукових мереж, вебінарів, відеоконференцій, масових відкритих онлайн-курсів.

Ключові слова: науково-педагогічні працівники, професійний розвиток, Європа, Україна.

Література

1. Закон України «Про освіту». URL: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/2145-19>.
2. Modernisation of Higher Education in Europe: Academic Staff — 2017». URL: <file:///D:/adm/Downloads/EC0117491ENN.en.pdf>.

ПЕРСПЕКТИВИ ВИКОРИСТАННЯ ЗМІШАНОГО НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ У ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ ЕКОНОМІСТІВ

Тетяна Гарбуза, к.пед.н.

*Київський національний торговельно-економічний університет
м. Київ, Україна*

Сьогодні, в епоху глобалізації й інтенсивного розширення міжнародних зв'язків, можна з упевненістю стверджувати, що вивчення іноземної мови стало життєвою необхідністю для сучасного висококваліфікованого фахівця практично в будь-якій сфері діяльності. В Україні викладання іноземних мов за професійним спрямуванням студентам вважається пріоритетом у вищій освіті. Вміння спілкуватися на інших мовах займає важливе місце в професійній компетентності фахівців-економістів. Зі зміною вимог до спеціаліста з'явилась необхідність змінити підходи до викладання іноземних мов.

Одним із перспективних підходів до оптимальної організації навчання іноземних мов є так зване «blended learning» або «змішане навчання», що базується на інтеграції технологій навчання. Процес навчання, за якого традиційні технології навчання поєднуються з інноваційними технологіями електронного, дистанційного і мобільного навчання, називають «змішаним навчанням» (blended learning).

Фактично концепція змішаного навчання існувала вже в XX столітті, в 60-х рр., але термінологія була вперше запропонована в 1999 році в прес-релізі